

CONTRA PRUDENTIUM

Nu klingar de klagande ljuden
Ur djupen, ur avgrundsglöden:
Till liv och till lidande bjuden
Är guden i mänskan av nöden.

Vad glömmet de heliga orden?
Vad är det som runorna gömmer:
De döda som vilar i jorden
De sover inte, de drömmet.

De tecken som lidandet skrivit
I själarnas hemliga gömmen,
Den ångest, som minnena givit,
Skall aldrig försvinna ur drömmen.

Och blind i det eviga ljuset
Och dömd till det eviga livet
Skall anden förtvina i gruset
Där livsdöden fortplantar livet.

När länder och hav blivit kalla
Och slumpen sin leksak försummar
Skall dödsdrömmen levas av alla
Förslöad, förfulad, fördummad.

GUNNAR EKELOF